

(המשך מעמוד 9)

שנפלט ממערכת החינוך. שהסתבך עם ה
חוק בגיל צעיר כתוצאה משילוב גורמים
פסיכולוגיים, מישפחתיים, וכלכליים.
הפיכתם הפיתאומית לחיכוכי
אמצעייה התיקשורת הביאה אותם
למרכז החיים הכוחניים של ירד
שדים: קפה, "טעמון", מול בניין
הכנסת הישנה, שבו מתרכזים כי

שעות היום צעירים שאינם עובי
דום, המבלים את שעותיהם בשיי
התירעם, ויכוחים פוליטיים ורכי
דות. הפנתרים נתקבלו בחברה זו
כאהים אכזרים.

בין יושבי הקרנות של טעמון, בלסו
אנשי מצפן. בשבילם היו השכנים החדשים
מציאה שלא תסולא בפז. כי מצפן (הבלתי
מפולג דאו) היה בן הטיפוחים של השמאל
החדש הקיצוני באירופה. דרכו קיבל את
התורה, הרווחת בין אירגוני הפידאיון.
שהמהפכה נגד "היישות הציונית" (כלומר:
מדינת ישראל) תבוא מצד בני עדות
המיזרח. המדוכאים עלידי הציונים הי
אשכנזיים.

עד כה לא יכלו אנשי מצפן להצביע
על קשר כלשהו עם המוני ישראל השנייה.

אוצר המהפכה של מהר. (בין ראשי מצפן
היה רק אחד שיכול היה לטעון למוצא
מזרחי: חיים הנגבי, שאביו היה בן מיש
פחת בג'אזי הוותיקה מחברון, אך שאמו
היא אשכנזיה).

הפנתרים באו למצפן כגאולה מן הי
שמיים של מארכס. האשכנזים של מצפן
התלבשו על הפנתרים וכמוהם גם הי
שוליים השמאליים-הקיצוניים של קבוצת
שי"ח בירושלים. הפנתרים המבולבלים
הפכו בן לילה לאנשי שמאל, ובלעו מנה
גדושה של סיסמאות השמאל החדש.
בשלב זה באה ההתנגשות עם
המישטרה, בקבוקי המוליטוב, הי
פגישה עם גולדה מאיר ("הם לא
נחמרים") והפירסומת הכינזאוי
מית. זה היה ירח הדבש.

אולם אחרי חודשים מאושרים אלה, באה
הנסיגה הבלתי-נמנעת. המישטרה הירושל
מית, שיפשתה הביאה את הפירסומת ל
פנתרים. "נפלה על השכל", ולא הפריעה
עוד לפגנות. ההפגנות עצמן, ושאר
תעלולי הפירסומת, התחילו לשעמם. סוכני
השילטון קנו בשקט כמה מראשי הפנתרים,
וסיפקו להם שיכון ומישרות. נותר רק
קומץ ממורמר, שלא ידע עוד מה לעשות.
הפנתרים עמדו על פרשת דרי
כיב. זאת היתה שעת-המיכחן.

ח"כ להשניד

י הבידול בין טענות סוציאליות
צודקות ובין מגמות עדתיות-גזעניות
לא יכול היה להימשך. היה צורך בבחירה.

ספומנטה
יין הגתזים העליז
של כרמל מזרחי
SPUMANTE
חוסס ומרענן

IMPORTED FROM ISRAEL
DEMI-SEC

ספומנטה למצב רוח פנטסטי
כרמל מזרחי
מיקבי ראשון לציון וזכרון יעקב